

Club de lectura

29 de novembre 20.30 h

La quimera Emilia Pardo Bazán

“Amar es un acto. No te fatigues en pensar: ama”

“La educación de la mujer no puede llamarse tal educación, sino doma, pues se propone por fin la obediencia, la pasividad y la sumisión”

“La dictadura es como una aria y nunca llega a ser ópera”

“Tengo por importante entre todos el concepto de que la novela ha dejado de ser obra de mero entretenimiento, modo de engañar gratamente unas cuantas horas, ascendiendo a estudio social, psicológico, histórico, pero al cabo estudio”

Emilia Pardo Bazán

Biblioteca Comtat de Cerdanya

Blog del club

<http://www.bibgirona.cat/blogs/club-de-lectura>

Claustre, 12

17520 Puigcerdà

972880304

www.bibgirona.cat/puigcerda

biblioteca@puigcerda.cat

A càrrec de : **Cristina Luna**

- Emilia Pardo Bazán, La Corunya, 16 de setembre de 1851 – Madrid, 12 de maig de 1921
- Novel·lista, periodista, assagista, crítica, editora, catedràtica i conferenciant espanyola, introductora del naturalisme a Espanya
- Filla única d'una família noble (heretà del seu pare el títol de comtessa) i rica va rebre una bona educació humanista i literària
- Va començar a escriure i publicar molt jove: novel·la, poesia i assaig
- El 1880 descobreix Zola i el naturalisme. *La cuestión palpitante* (1883), tracta d'aquest moviment. La seva publicació va provocar un escàndol i dures crítiques a la seva persona
- *La tribuna* (1883), primera novel·la naturalista espanyola, fou la seva revelació, després van seguir *Los pazos de Ulloa*, la seva obra més coneguda, *La quimera* (1905) i l'emblemàtica *Dulce sueño* (1911)
- Crea i finança durant tres anys una revista de pensament social i polític “Nuevo Teatro Crítico”
- Del naturalisme passa a postulats més propers al realisme. La crítica social i la situació de la dona són constants a la seva obra
- Alternava amb escriptors i intel·lectuals de l'època: Giner de los Rios, Varela, Oller, Clarín, Galdós, amb aquest útil va tenir una llarga relació sentimental
- Fou la primera dona en ser presidenta de la Secció de Literatura de l'Ateneu de Madrid, consellera d'Instrucció Pública i catedràtica de Llengües Neollatines de la Universitat Central de Madrid
- El seu ingrés a l'Academia Española de la Lengua fou rebutjat tres vegades

LA QUIMERA

La publicació de *La quimera* comença, per entregues a les pàgines de “La Lectura”, l’any 1903, però no apareix com a llibre, després d’una reelaboració i nova redacció fins el 1905.

Des de la seva aparició es va considerar com una novel·la en clau, amb característiques modernistes i simbolistes i que comença a allunyar-se del naturalisme tan defenjat per l’autora al començament de la seva carrera.

És una novel·la psicològica, un estudi de psicologia col·lectiva. El protagonista encarna un mal de la seva època: seduït i obsessionat per la seva quimera, l’ideal de l’art en aquest cas, es destrueix com a home sense realitzar-se com artista.

La novel·la és la història d’un pintor pobre, Silvio Lago, un molt recognoscible Joaquín Vaamonde, que aconsegueix la protecció de tres dones de l’alta societat que li faciliten la vida però que alhora el van allunyant del seu ideal d’una gran obra, la seva quimera, fins el punt de consumir-lo i arruïnar la seva vida. L’artista en tant que professional ha d’adaptar-se als gustos burgesos, en cas contrari es veurà abocat a la bohèmia i la pobresa. La lluita interna del protagonista per sobreviure a aquest debat el portarà finalment a l’autodestrucció.

PRINCIPALS TÍTOLS DE PARDO BAZÁN

- La tribuna* (1883)
- La cuestión palpitante* (1883)
- Los Pazos de Ulloa* (1886)
- La madre naturaleza* (1887)
- “Nuevo teatro crítico” (1890-1893)
- La quimera* (1905)
- La sirena negra* (1908)
- Dulce sueño* (1911)
- La mujer española y otros escritos* (1916)

QUÈ N'HAN DIT

Pardo Bazán observa la realitat social a caballo entre dos mundos, uno tradicional y rural, que lentamente se desvanece, y otro más moderno, industrial y urbano, que gradualmente ira imponiéndose

José Francisco Durán Vázquez

Es Emilia Pardo Bazán uno de los españoles que más saben y mejor entienden lo que ven, piensan y sienten. Tratar con ella, siempre es aprender mucho; y así, en sus mismas novelas, donde menos quiere enseñar, lo que resalta más es el talento, la penetración, la claridad con que ve y expresa, la corrección con que dice, lo sabiamente que compone, la perspicacia con que observa

Leopoldo Alas, “Clarín”

Una mujer singular, exigente consigo misma, inconformista, que actuó con la categoría de una gran señora, pero forzando situaciones y removiendo lo que hubiera que remover para apoyar con firmeza las causas que consideró justas

Ana María Freire

A pesar de su posición privilegiada, Pardo Bazán no se aislaba de la realidad sino que, consciente de que sólo así podría analizar una época y sus gentes, se empapaba de ella

Salomé Guadalupe

Intuitiva inteligencia de un finísimo talento crítico

María del Pilar Palomo

PER SABER-NE MÉS

Casa-museu (La Corunya)

- Emilia Pardo Bazán a la wikipedia

https://es.wikipedia.org/wiki/Emilia_Pardo_Bazán

- Pardo Bazán a Cervantes Biblioteca Virtual Miquel de Cervantes

http://www.cervantesvirtual.com/portales/pardo_bazan/

- Casa Museo Emilia Pardo Bazán

<http://www.casamuseoemiliapardobazan.org/>

- Emilia Pardo Bazán. Mujeres en la historia (documental)

<https://www.youtube.com/watch?v=rajyoojQ0FU>